

НАРОДНА СКУПШТИНА

138

На основу члана 112. став 1. тачка 2. Устава Републике Србије,
доносим

УКАЗ

о проглашењу Закона о потврђивању Међународне конвенције против регрутовања, коришћења, финансирања и обуке плаћеника

Проглашава се Закон о потврђивању Међународне конвенције против регрутовања, коришћења, финансирања и обуке плаћеника, који је донела Народна скупштина Републике Србије на Седмој седници Другог редовног заседања у 2015. години, 4. децембра 2015. године.

ПР број 153
У Београду, 8. децембра 2015. године
Председник Републике,
Томислав Николић, с.р.

ЗАКОН

о потврђивању Међународне конвенције против регрутовања, коришћења, финансирања и обуке плаћеника

Члан 1.

Потврђује се Међународна конвенција против регрутовања, коришћења, финансирања и обуке плаћеника, усвојена у Њујорку 4. децембра 1989. године, у оригиналу на арапском, енглеском, француском, кинеском, руском и шпанском језику.

Члан 2.

Текст Међународне конвенције у оригиналу на енглеском језику и у преводу на српски језик гласи:

International Convention against the Recruitment,
Use Financing and Training of Mercenaries

The States Parties to the present Convention,

Reaffirming the purposes and principles enshrined in the Charter of the United Nations and in the Declaration on the Principles of International Law concerning Friendly Relations and Co-operation among States in accordance with the Charter of the United Nations,

Being aware of the recruitment, use, financing and training of mercenaries for activities which violate principles of international law such as those of sovereign equality, political independence, territorial integrity of States and self-determination of peoples,

Affirming that the recruitment, use, financing and training of mercenaries should be considered as offences of grave concern to all States and that any person committing any of these offences should either be prosecuted or extradited,

Convinced of the necessity to develop and enhance international co-operation among States for the prevention, prosecution and punishment of such offences,

Expressing concern at new unlawful international activities linking drug traffickers and mercenaries in the perpetration of violent actions which undermine the constitutional order of States,

Also convinced that the adoption of a convention against the recruitment, use, financing and training of mercenaries would contribute to the eradication of these nefarious activities and thereby to the observance of the purposes and principles enshrined in the Charter of the United Nations,

Cognizant that matters not regulated by such a convention continue to be governed by the rules and principles of international law,
Have agreed as follows:

Article 1

For the purposes of the present Convention,

1. A mercenary is any person who:

(a) Is specially recruited locally or abroad in order to fight in an armed conflict;

(b) Is motivated to take part in the hostilities essentially by the desire for private gain and, in fact, is promised, by or on behalf of a party to the conflict, material compensation substantially in excess of that promised or paid to combatants of similar rank and functions in the armed forces of that party;

(c) Is neither a national of a party to the conflict nor a resident of territory controlled by a party to the conflict;

(d) Is not a member of the armed forces of a party to the conflict; and

(e) Has not been sent by a State which is not a party to the conflict on official duty as a member of its armed forces.

2. A mercenary is also any person who, in any other situation:

(a) Is specially recruited locally or abroad for the purpose of participating in a concerted act of violence aimed at:

(i) Overthrowing a Government or otherwise undermining the constitutional order of a State; or

(ii) Undermining the territorial integrity of a State;

(b) Is motivated to take part therein essentially by the desire for significant private gain and is prompted by the promise or payment of material compensation;

(c) Is neither a national nor a resident of the State against which such an act is directed;

(d) Has not been sent by a State on official duty; and

(e) Is not a member of the armed forces of the State on whose territory the act is undertaken.

Article 2

Any person who recruits, uses, finances or trains mercenaries, as defined in article 1 of the present Convention, commits an offence for the purposes of the Convention.

Article 3

1. A mercenary, as defined in article 1 of the present Convention, who participates directly in hostilities or in a concerted act of violence, as the case may be, commits an offence for the purposes of the Convention.

2. Nothing in this article limits the scope of application of article 4 of the present Convention.

Article 4

An offence is committed by any person who:

(a) Attempts to commit one of the offences set forth in the present Convention;

(b) Is the accomplice of a person who commits or attempts to commit any of the offences set forth in the present Convention.

Article 5

1. States Parties shall not recruit, use, finance or train mercenaries and shall prohibit such activities in accordance with the provisions of the present Convention.

2. States Parties shall not recruit, use, finance or train mercenaries for the purpose of opposing the legitimate exercise of the inalienable right of peoples to self-determination, as recognized by international law, and shall take, in conformity with international law, the appropriate measures to prevent the recruitment, use, financing or training of mercenaries for that purpose.

3. They shall make the offences set forth in the present Convention punishable by appropriate penalties which take into account the grave nature of those offences.

Article 6

States Parties shall co-operate in the prevention of the offences set forth in the present Convention, particularly by:

(a) Taking all practicable measures to prevent preparations in their respective territories for the commission of those offences within or outside their territories, including the prohibition of illegal activities of persons, groups and organizations that encourage, instigate, organize or engage in the perpetration of such offences;

(b) Co-ordinating the taking of administrative and other measures as appropriate to prevent the commission of those offences.

Article 7

States Parties shall co-operate in taking the necessary measures for the implementation of the present Convention.

Article 8

Any State Party having reason to believe that one of the offences set forth in the present Convention has been, is being or will be committed shall, in accordance with its national law, communicate the relevant information, as soon as it comes to its knowledge, directly or through the Secretary-General of the United Nations, to the States Parties affected.

Article 9

1. Each state Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over any of the offences set forth in the present Convention which are committed:

(a) In its territory or on board a ship or aircraft registered in that State;

(b) By any of its nationals or, if that State considers it appropriate, by those stateless persons who have their habitual residence in that territory.

2. Each State Party shall likewise take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in articles 2, 3 and 4 of the present Convention in cases where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite him to any of the States mentioned in paragraph 1 of this article.

3. The present Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with national law.

Article 10

1. Upon being satisfied that the circumstances so warrant, any State Party in whose territory the alleged offender is present shall, in accordance with its laws, take him into custody or take such other measures to ensure his presence for such time as is necessary to enable any criminal or extradition proceedings to be instituted. The State Party shall immediately make a preliminary inquiry into the facts.

2. When a State Party, pursuant to this article, has taken a person into custody or has taken such other measures referred to in paragraph 1 of this article, it shall notify without delay either directly or through the Secretary-General of the United Nations:

(a) The State Party where the offence was committed;

(b) The State Party against which the offence has been directed or attempted;

(c) The State Party of which the natural or juridical person against whom the offence has been directed or attempted is a national;

(d) The State Party of which the alleged offender is a national or, if he is a stateless person, in whose territory he has his habitual residence;

(e) Any other interested State Party which it considers it appropriate to notify.

3. Any person regarding whom the measures referred to in paragraph 1 of this article are being taken shall be entitled:

(a) To communicate without delay with the nearest appropriate representative of the State of which he is a national or which is otherwise entitled to protect his rights or, if he is a stateless person, the State in whose territory he has his habitual residence;

(b) To be visited by a representative of that State.

4. The provisions of paragraph 3 of this article shall be without prejudice to the right of any State Party having a claim to jurisdiction in accordance with article 9, paragraph 1 (b), to invite the International Committee of the Red Cross to communicate with and visit the alleged offender.

5. The State which makes the preliminary inquiry contemplated in paragraph 1 of this article shall promptly report its findings to the States referred to in paragraph 2 of this article and indicate whether it intends to exercise jurisdiction.

Article 11

Any person regarding whom proceedings are being carried out in connection with any of the offences set forth in the present Convention shall be guaranteed at all stages of the proceedings fair treatment and all the rights and guarantees provided for in the law of the State in question. Applicable norms of international law should be taken into account.

Article 12

The State Party in whose territory the alleged offender is found shall, if it does not extradite him, be obliged, without exception whatsoever and whether or not the offence was committed in its territory, to submit the case to its competent authorities for the purpose of prosecution, through proceedings in accordance with the laws of that State. Those authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any other offence of a grave nature under the law of that State.

Article 13

1. States Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with criminal proceedings brought in respect of the offences set forth in the present Convention, including the supply of all evidence at their disposal necessary for the proceedings. The law of the State whose assistance is requested shall apply in all cases.

2. The provisions of paragraph 1 of this article shall not affect obligations concerning mutual judicial assistance embodied in any other treaty.

Article 14

The State Party where the alleged offender is prosecuted shall in accordance with its laws communicate the final outcome of the proceedings to the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit the information to the other States concerned.

Article 15

1. The offences set forth in articles 2, 3 and 4 of the present Convention shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing between States Parties. States Parties undertake to include such offences as extraditable offences in every extradition treaty to be concluded between them.

2. If a State Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, it may at its option consider the present Convention as the legal basis for extradition in respect of those offences. Extradition shall be subject to the other conditions provided by the law of the requested State.

3. States Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize those offences as extraditable offences between themselves, subject to the conditions provided by the law of the requested State.

4. The offences shall be treated, for the purpose of extradition between States Parties, as if they had been committed not only in the place in which they occurred but also in the territories of the States required to establish their jurisdiction in accordance with article 9 of the present Convention.

Article 16

The present Convention shall be applied without prejudice to:

- (a) The rules relating to the international responsibility of States;
- (b) The law of armed conflict and international humanitarian law, including the provisions relating to the status of combatant or of prisoner of war.

Article 17

1. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of the present Convention which is not settled by negotiation shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If, within six months from the date of the request for arbitration, the parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those parties may refer the dispute to the International Court of Justice by a request in conformity with the Statute of the Court.

2. Each State may, at the time of signature or ratification of the present Convention or accession thereto, declare that it does not consider itself bound by paragraph 1 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 1 of this article with respect to any State Party which has made such a reservation.

3. Any State Party which has made a reservation in accordance with paragraph 2 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 18

1. The present Convention shall be open for signature by all States until 31 December 1990 at United Nations Headquarters in New York.

2. The present Convention shall be subject to ratification. The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

3. The present Convention shall remain open for accession by any State. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 19

1. The present Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of deposit of the twenty-second instrument of ratification or accession with the Secretary-General of the United Nations.

2. For each State ratifying or acceding to the Convention after the deposit of the twenty-second instrument of ratification or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State of its instrument of ratification or accession.

Article 20

1. Any State Party may denounce the present Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations.

2. Denunciation shall take effect one year after the date on which the notification is received by the Secretary-General of the United Nations.

Article 21

The original of the present Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations, who shall send certified copies thereof to all States.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed the present Convention.

I hereby certify that the foregoing text is a true copy of the International Convention against the Recruitment, Use, Financing and Training of Mercenaries, adopted by the General Assembly of the United Nations on 4 December 1989, the original of which is deposited with the Secretary-General of the United Nations, as the said Convention was opened for signature.

For the Secretary-General,
The Legal Counsel,

United Nations, New York
31 January 1990

Carl-August
Fleischhauer

Je certifie que le texte qui précède est une copie conforme de la Convention internationale contre le recrutement, l'utilisation, le financement et l'instruction de mercenaires, adoptée par l'Assemblée générale des Nations Unies le 4 décembre 1989, dont l'original se trouve déposée auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies, telle que ladite Convention a été ouverte à la signature.

Pour le Secrétaire
général,
Le Conseiller juridique,

Organisation des
Nations Unies,
New York
le 31 janvier 1990

МЕЂУНАРОДНА КОНВЕНЦИЈА ПРОТИВ РЕГРУТОВАЊА, КОРИШЋЕЊА, ФИНАНСИРАЊА И ОБУКЕ ПЛАЋЕНИКА

Државе чланице ове конвенције

Поново потврђују своју приврженост циљевима и начелима садржаним у Повељи Уједињених нација и Декларацији о начелима међународног права о пријатељским односима и сарадњи међу државама, у складу са Повељом Уједињених нација,

Свесни чињенице да се регрутовање, коришћење, финансирање и обука плаћеника врши у циљу активности којима се крше принципи међународног права, као што су суверена једнакост, политичка независност, територијални интегритет и право народа на самоопредељење,

Потврђујући да регрутовање, коришћење, финансирање и обуку плаћеника треба сматрати кривичним делом које представља повод за велику забринутост свих држава чланица, и да свако лице које изврши било које од ових кривичних дела, треба да буде кривично гоњено или изручено,

Уверени у неопходност развијања и унапређења међународне сарадње међу државама чланицама ради спречавања, кривичног гоњења и кажњавања ових кривичних дела,

Изражавајући забринутост због нових облика противзаконитих међународних активности које повезују трговце наркотицима и плаћенике у вршењу радњи насиља усмерених на подривање уставног поретка држава,

Такође уверени да би усвајање Конвенције против регрутовања, коришћења, финансирања и обуке плаћеника допринело искорењивању ових бесрамних активности и самим тим, поштовању циљева и начела садржаних у Повељи Уједињених нација,

Свесни да ће се питања која нису уређена овом конвенцијом даље регулисати у складу са правилима и начелима међународног права, Споразумеле су се о следећем:

Члан 1.

За сврхе ове конвенције,

1. Плаћеник је лице:

(a) које је посебно регрутовано, у земљи или у иностранству, за борбу у оружаном сукобу;

(b) које је мотивисано да учествује у непријатељствима, ради остваривања личне користи, и коме је, заправо, у име или од стране учеснице у сукобу, обећана материјална накнада, која је значајно већа од накнаде, обећане или исплаћене борцима сличног ранга или положаја у оружаним снагама те стране;

(c) које није држављанин стране у сукобу нити има пребивалиште на територији коју контролише страна у сукобу;

(d) које није припадник оружаних снага стране у сукобу; и

(e) које није упутила држава која није страна у сукобу, по службеној дужности, као припадника својих оружаних снага.

2. Плаћеник је и свако лице које је у било којој другој ситуацији:

(a) посебно регрутовано, у земљи или у иностранству, с циљем учествовања у организованом акту насиља усмереном на:

(i) свргавању владе или подривању уставног поретка државе, на било који други начин; или

(ii) подривању територијалног интегритета земље;

(b) мотивисано да учествује у сукобу превасходно ради остварења значајне личне користи и подстакнуто обећањем односно исплатом материјалне накнаде;

(c) није држављанин нити има пребивалиште у држави против које је такав акт усмерен;

(d) није упућено од стране државе по службеној дужности; и

(e) није припадник оружаних снага државе на чијој се територији врши такав акт.

Члан 2.

Свако лице које регрутује, користи, финансира или обучава плаћенике, дефинисане чланом 1. Конвенције, чини кривично дело у смислу ове конвенције.

Члан 3.

1. Плаћеник из члана 1. ове конвенције, који непосредно учествује у непријатељствима или у организованом акту насиља, у зависности од околности, врши кривично дело у смислу ове конвенције.

2. Овим чланом се ни на који начин не ограничава обим примене члана 4. Конвенције.

Члан 4.

Извршилац овог кривичног дела је лице које:

(a) покуша да изврши неко од кривичних дела из ове конвенције;

(b) је саучесник лица које врши или покуша да изврши неко од кривичних дела из ове конвенције.

Члан 5.

1. Државе чланице обавезују се да неће регрутовати, користити, финансирати или обучавати плаћенике и да ће такве радње инкриминисати, у складу са одредбама ове конвенције.

2. Државе чланице обавезују се да неће регрутовати, користити, финансирати или обучавати плаћенике са циљем супростављања легитимном остваривању неотуђивог права народа на самоопредељење, како је предвиђено међународним правом, и

предузеће, у складу са међународним правом, одговарајуће мере да спрече регрутовање, коришћење, финансирање или обуку плаћеника у ову сврху.

3. Државе чланице дужне су да предвиде одговарајући опсег казни за кривична дела из ове конвенције, водећи рачуна о тешкој природи ових дела.

Члан 6.

Државе чланице остварују сарадњу у спречавању кривичних дела из ове конвенције, посебно:

(a) предузимањем свих практично остваривих мера за спречавање припремања ових кривичних дела на својој територији, ради извршења на или ван своје територије, укључујући забрану противзаконитих активности појединаца, група и организација које подстрекавају, подстичу, организују или учествују у припремању ових кривичних дела;

(b) координацијом, када је то потребно, у примени административних и других мера ради спречавања вршења ових кривичних дела.

Члан 7.

Државе чланице сарађују у предузимању неопходних мера за примену ове конвенције.

Члан 8.

Свака држава чланица која основано сумња да је извршено неко од кривичних дела из ове конвенције, да је његово извршење у току или да ће оно бити извршено, чим до таквих сазнања дође, у складу са њеним националним законодавством, доставља релевантне информације оштећеној држави чланици, непосредно или преко генералног секретара Уједињених нација.

Члан 9.

1. Свака држава чланица предузима мере неопходне за заснивање своје надлежности за било које од кривичних дела која су предмет ове конвенције:

(a) која су извршена на њеној територији или на броду или у авиону, који су уписани у њен Регистар;

(b) која су извршили њени држављани или, ако то држава сматра прихватљивим, лица без држављанства, која бораве на њеној територији.

2. Свака држава чланица такође предузима мере неопходне за заснивање своје надлежности за кривична дела из чл. 2, 3. и 4. Конвенције, у случају када се окривљени налази на њеној територији, а не изручује га ни једној од држава наведених у ставу 1. овог члана.

3. Овом конвенцијом се не искључује било која кривична надлежност заснована у складу са националним законом.

Члан 10.

1. Пошто се увери да то околности налажу, свака држава чланица на чијој територији се налази окривљени, одређује му притвор, у складу са њеним законима, или предузима друге мере којима се обезбеђује његово присуство, у трајању колико је неопходно да се покрене кривични поступак или поступак изручења. Држава чланица без одлагања предузима предистражне радње ради утврђивања чињеница.

2. Када држава чланица, у складу са овим чланом, одреди притвор окривљеном или предузме друге мере из става 1. овог члана, она о томе, без одлагања, обавештава, непосредно или преко генералног секретара Уједињених нација:

(a) државу чланицу на чијој територији је извршено кривично дело;

(b) државу чланицу према којој је кривично дело било усмерено или покушано;

(c) државу чланицу чији је држављанин физичко или правно лице на које је кривично дело било усмерено или против кога је било покушано;

(d) државу чланицу, чији је окривљени држављанин, или, ако је окривљени лице без држављанства, државу на чијој територији има уобичајено пребивалиште;

(е) сваку државу чланицу за коју сматра да је неопходно да буде обавештена.

3. Свако лице према којем се предузимају мере из става 1. овог члана, има право:

(а) да без одлагања ступи у контакт са најближим надлежним представником државе чији је држављанин или, која је на други начин овлашћена да штити његова права или, ако се ради о лицу без држављанства, са представником државе на чијој територији има пребивалиште;

(b) да га посети представник те државе.

4. Одредба из става 3. овог члана не прејудуцира право државе чланице да заснује надлежност, у складу са чланом 9. став 1(б), да упути позив Међународном комитету Црвеног крста да ступи у контакт и посети окривљеног.

5. Држава која спроводи преткривични поступак, како је предвиђено ставом 1. овог члана, обавештава одмах државе из става 2. овог члана о прикупљеним доказима и изјашњава се да ли намерава да врши надлежност.

Члан 11.

Сваком лицу против кога се води поступак због неког од кривичних дела из ове конвенције, гарантује се право на правично суђење током целог поступка, као и сва друга права и гаранције предвиђене законом државе у питању. Одговарајуће норме међународног права такође треба узети у обзир.

Члан 12.

Држава чланица на чијој територији се налази окривљени, дужна је да, уколико га не изручи, без изузетка и без обзира да ли је дело извршено на њеној територији, предмет достави надлежним органима ради спровођења кривичног поступка, у складу са поступком предвиђеним унутрашњим прописима те државе. Приликом доношења одлуке надлежни органи поступају на исти начин као у случају било ког другог тешког кривичног дела прописаног законом те државе.

Члан 13.

1. Државе чланице пружају једна другој најширу могућу помоћ у вези са кривичним поступком покренутим због кривичних дела из ове конвенције, укључујући стављање на располагање свих доказа неопходних за вођење поступка. Закон државе чија се помоћ тражи примењује се у свим случајевима.

2. Одредбе става 1. овог члана не утичу на обавезе преузете неким другим споразумом о међународној правној помоћи.

Члан 14.

Држава чланица која спроводи кривични поступак против окривљеног, у складу са својим законима, обавештава генералног секретара УН, о коначном исходу поступка, који ту информацију прослеђује другим заинтересованим државама.

Члан 15.

1. Кривична дела из чл. 2, 3. и 4. Конвенције сматрају се делима за која је дозвољено изручење на основу било ког постојећег уговора о изручењу закљученог између држава чланица. Државе чланице обавезују се да, кривична дела подложна изручењу, укључе у сваки уговор о изручењу, који буде закључен између њих.

2. Ако држава чланица која условљава изручење постојањем уговора о изручењу, прими захтев за изручење од друге државе чланице са којом нема закључен такав уговор, може се одредити да ову конвенцију узме као правни основ за изручење у погледу кривичних дела из ове конвенције. Изручење подлеже и другим условима предвиђеним правом замољене државе.

3. Државе чланице, које не условљавају изручење постојањем уговора о изручењу, међусобно ће признати ова кривична дела као

дела подложна изручењу, сходно условима предвиђеним правом замољене државе.

4. Ова кривична дела третираће се, за потребе изручења између држава чланица, као да су извршена, не само у месту извршења већ и на територији држава које су, у складу са чланом 9. ове конвенције, обавезне да заснују своју надлежност.

Члан 16.

Примена ове конвенције не утиче на:

(а) правила о међународној одговорности држава;
(b) право оружаних сукоба и међународно хуманитарно право, укључујући одредбе о статусу бораца или ратних заробљеника.

Члан 17.

1. Сваки спор који настане, између две или више држава чланица, у вези са тумачењем или применом одредби ове конвенције, који се не реши преговорима, подноси се, на захтев једне од њих, на арбитражу. Ако у року од шест месеци, од дана подношења захтева за арбитражу, стране у спору нису у стању да се договоре о организовању арбитраже, било која од њих може покренути спор пред Међународним судом правде, на основу захтева сачињеног у складу са Статутом Суда.

2. Свака држава, у тренутку потписивања или ратификације ове конвенције, као и приликом накнадног приступања, може да изјави да се не сматра везаном ставом 1. овог члана. Остале државе чланице неће бити везане ставом 1. овог члана у односу прама оним државама чланицама које су ставиле такву резерву.

3. Свака држава чланица која је ставила резерву у складу са ставом 2. овог члана може, у сваком тренутку, повући ту резерву упућивањем обавештења генералном секретару Уједињених нација.

Члан 18.

1. Конвенција је отворена за потписивање свим државама до 31. децембра 1990. године у седишту Уједињених нација у Њујорку.

2. Конвенција подлеже ратификацији. Ратификациони инструменти депонују се код генералног секретара Уједињених нација.

3. Конвенција је отворена за приступање свим државама. Инструменти о приступању депонују се код генералног секретара Уједињених нација.

Члан 19.

1. Конвенција ступа на снагу тридесетог дана након датума депоновања двадесет другог инструмента о ратификацији или приступању код генералног секретара Уједињених нација.

2. За сваку државу која ратификује или приступа Конвенцији након депоновања двадесет другог инструмента о ратификацији или приступању, Конвенција ступа на снагу тридесетог дана након депоновања инструмента о ратификацији или приступању од стране те државе.

Члан 20.

1. Свака држава чланица може отказати Конвенцију упућивањем писаног обавештења генералном секретару Уједињених нација.

2. Отказ ступа на снагу годину дана од датума пријема обавештења о отказу од стране генералног секретара Уједињених нација.

Члан 21.

Оригинал ове конвенције, на арапском, енглеском, француском, кинеском, руском и шпанском језику, сви једнако аутентични, депонује се код генералног секретара Уједињених нација, који доставља оверене копије свим државама.

У ПОТВРДУ ЧЕГА доле потписани, прописно овлашћени од стране њихових влада, потписали су ову конвенцију, отворену за потписивање у Њујорку, 4. децембра 1989. године.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.

УКАЗ

о проглашењу Закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Румуније о бављењу плаћеним пословима чланова породице чланова дипломатских или конзуларних представништава

Проглашава се Закон о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Румуније о бављењу плаћеним пословима чланова породице чланова дипломатских или конзуларних представништава, који је донела Народна скупштина Републике Србије на Седмој седници Другог редовног заседања у 2015. години, 4. децембра 2015. године.

ПР број 154

У Београду, 8. децембра 2015. године

Председник Републике,
Томислав Николић, с.р.

ЗАКОН

о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Румуније о бављењу плаћеним пословима чланова породице чланова дипломатских или конзуларних представништава

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Владе Републике Србије и Владе Румуније о бављењу плаћеним пословима чланова породице чланова дипломатских или конзуларних представништава, закључен разменом дипломатских нота у Београду, од 9. јула 2015. године и од 14. јула 2015. године, у оригиналу на енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума, у оригиналу на енглеском језику и у преводу на српски језик гласи:

No. 461-1/2015

The Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Serbia presents its compliments to the Embassy of the Romania in Belgrade, and has the honor to propose the conclusion of an Agreement between the Government of the Republic of Serbia and the Government of Romania on gainful occupation of members of the family of members of the diplomatic missions or consular posts whose content is as follows:

“The Government of the Republic of Serbia and the Government of Romania, hereinafter referred to as “the Parties”, with a view to facilitate gainful occupation of members of the family of a member of the diplomatic mission or consular post of the sending State on the territory of the receiving State, have agreed as follows:

1. Object of the Agreement and definitions

(1) Members of the family forming part of the household of a member of a diplomatic mission or consular post of the sending State will be authorized, on a reciprocal basis, to engage in a gainful occupation in the receiving State in accordance with the laws and regulations of the receiving State and in accordance with the provisions of this Agreement.

(2) For purposes of this Agreement:

a) “a member of a diplomatic mission or consular post” means any employee of the sending State in a diplomatic mission or consular post, who is not a national or permanent resident of the receiving State;

b) “a member of the family” means the spouse of a member of a diplomatic mission or consular post and any child under 25 years of age who forms part of the household of a member of the diplomatic mission or consular post.

2. Authorisation to engage in a gainful occupation

(1) The authorization to engage in a gainful occupation granted to the member of the family of a member of a diplomatic mission or consular post will be terminated at the end of assignment of the member of a diplomatic mission or consular post.

(2) The authorization to engage in a gainful occupation shall cease its validity in case the member of the family does not form any more part of the household of a member of the diplomatic mission or consular post.

(3) The authorization may be refused in those cases where, for reasons of security, exercise of public authority or to safeguard the national interests of the receiving State, only citizens of the receiving State can be employed.

(4) The receiving State may, at any time, refuse or withdraw the authorization for engaging in a gainful activity, if the member of the family does not observe the laws of the receiving State.

EMBASSY OF ROMANIA IN BELGRADE

(5) If a member of the family wishes to seek new employment after he/she had been given the authorization to engage in a gainful activity under this Agreement, he/she is required to reapply for authorization through the diplomatic mission.

(6) For the professions that need special qualification, the member of the family must fulfil the requirements that regulate those professions in the receiving State.

3. Procedure

(1) A request for authorization to engage in a gainful occupation will be sent on behalf of the member of the family by the diplomatic mission of the sending State to the Ministry of Foreign Affairs of the receiving State. The request must specify the relation between the member of the family and the member of the diplomatic mission or consular post and the employment for which the authorization is requested.

(2) Following verification that the person for whom authorization is requested falls within the categories defined in this Agreement, the Ministry of Foreign Affairs of the receiving State, following the relevant internal procedure, shall immediately notify the diplomatic mission of the sending State that the member of the family has been authorized to work, subject to the relevant legislation of the receiving State.

(3) The procedures followed will be applied in a way which enables the member of the family to engage in a gainful occupation as soon as possible and any requirements relating to the work permit will be favorably applied.

(4) The authorization shall not apply to the nationals or permanent residents of the receiving State.

4. Immunity from civil jurisdiction

In case the members of the family enjoy immunity from the civil and administrative jurisdiction of the receiving State in accordance with the Vienna Convention on Diplomatic Relations of 18 April 1961 or under any other applicable international instrument, such immunity will not apply in respect of any act carried out in the course of the gainful occupation and falling within the civil or administrative law of the receiving State.

5. Immunity from criminal jurisdiction

In case the members of the family enjoy immunity from the criminal jurisdiction of the receiving State in accordance with the Vienna Convention on Diplomatic Relations or under any other applicable international instrument, the provisions concerning immunity from the criminal jurisdiction of the receiving State will continue to apply in respect of any act carried out in the course of the gainful occupation. However, at the request of the receiving State, the sending State will give serious consideration to waiving the immunity of the member of the family concerned from the criminal jurisdiction of the receiving State.

6. Fiscal and social security regimes

In accordance with the Vienna Convention on Diplomatic Relations or under any other applicable international instrument, members of the family will be subject to the fiscal and social security regimes of the receiving State for all matters connected with their gainful occupation in that State.

7. Settlement of disputes

Any dispute related to the interpretation and application of this Agreement will be solved by consultation through diplomatic channels.

8. Duration and termination

This Agreement will remain in force for an indefinite period. Either Party may terminate it at any time by notifying the other Party accordingly through diplomatic channels. The Agreement will cease to be effective from the first day of the third month after the date of the said notification.

If this proposal is acceptable for the Government of the Romania, this Note and the affirmative reply of the Embassy of Romania in Belgrade shall constitute an Agreement between the two Governments which shall enter into force thirty (30) days from the date of the last Note by which the Parties notify each other that their respective internal legal requirements for the entry into force of this Agreement have been completed.”

The Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Serbia avails itself of this opportunity to renew to the Embassy of Romania in Belgrade the assurance of its highest consideration.

Belgrade, 9 July 2015

**Embassy of Romania
in the Republic of Serbia**

No 1217

The Embassy of Romania in Belgrade presents its compliments to the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Serbia and has the honor to confirm receipt of the Verbal Note 461-1/2015, dated 9 July 2015, with the following content:

“The Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Serbia presents its compliments to the Embassy of Romania in Belgrade, and has the honor to propose the conclusion of an Agreement between the Government of the Republic of Serbia and the Government of Romania on the gainful occupation of the members of the family of the members of the diplomatic missions or consular posts whose content is as follows:

“The Government of the Republic of Serbia and the Government of Romania, hereinafter referred to as “the Parties”, with a view to facilitate the gainful occupation of the members of the family of a member of the diplomatic mission or consular posts of the sending State on the territory of the receiving State, have agreed as follows:

1. Object of the Agreement and definitions

(1) The members of the family forming part of the household of a member of a diplomatic mission or consular post of the sending State will be authorized, on a reciprocal basis, to engage in a gainful occupation in the receiving State in accordance with the laws and regulations of the receiving State and in accordance with the provisions of this Agreement.

(2) For purposes of this Agreement:

a) “a member of a diplomatic mission or consular post” means any employee of the sending State in a diplomatic mission or consular post, who is not a national or permanent resident of the receiving State.

b) “a member of the family” means the spouse of a member of a diplomatic mission or consular post and any child under 25 years of age who forms part of the household of a member of the diplomatic mission or consular post.

2. Authorization to engage in a gainful occupation

1) The authorization to engage in a gainful occupation granted to the member of the family of a member of a diplomatic mission or consular post will be terminated at the end of the assignment of the member of a diplomatic mission or consular post.

2) The authorization to engage in a gainful occupation shall cease its validity in case the member of the family does not form any more part of the household of a member of the diplomatic mission or consular post.

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS OF THE REPUBLIC OF SERBIA

(3) The authorization may be refused in those cases where, for reasons of security, exercise of public authority or to safeguard the national interests of the receiving State, only citizens of the receiving State can be employed.

(4) The receiving State may, at any time, refuse or withdraw the authorization for engaging in a gainful activity, if the member of the family does not observe the laws of the receiving State.

(5) If a member of the family wishes to seek new employment after he/she had been given the authorization to engage in a gainful activity under this Agreement, he/she is required to reapply for authorization through the diplomatic mission.

(6) For the professions or activities that need special qualifications, the member of the family must fulfill the requirements that regulate those professions or activities in the receiving State.

3. Procedure

(1) A request for authorization to engage in a gainful occupation will be sent on behalf of the member of the family by the diplomatic mission of the sending State to the Ministry of Foreign Affairs of the receiving State. The request must specify the relation between the member of the family and the member of the diplomatic mission or consular post and the employment for which the authorization is requested.

(2) Following verification that the person for whom authorization is requested falls within the categories defined in this Agreement, the Ministry of Foreign Affairs of the receiving State, following the relevant internal procedure, shall immediately notify the diplomatic mission of the sending State that the member of the family has been authorized to work, subject to the relevant legislation of the receiving State.

(3) The procedures followed will be applied in a way which enables the member of the family to engage in a gainful occupation as soon as possible and any requirements relating to the work permit will be favorably applied.

(4) The authorization shall not apply to the nationals or permanent residents of the receiving State.

4. Immunity from civil jurisdiction

In case the members of the family enjoy immunity from the civil and administrative jurisdiction of the receiving State in accordance with the Vienna Convention on Diplomatic Relations of 18 April 1961 or under any other applicable international instrument, such immunity will not apply in respect of any act carried out in the course of the gainful occupation and falling within the civil or administrative law of the receiving State.

5. Immunity from criminal jurisdiction

In case the members of the family enjoy immunity from the criminal jurisdiction of the receiving State in accordance with the Vienna Convention on Diplomatic Relations or under any other applicable international instrument, the provisions concerning immunity from the criminal jurisdiction of the receiving State will continue to apply in respect of any act carried out in the course of the gainful occupation. However, at the request of the receiving State, the sending State will give serious consideration to waiving the immunity of the member of the family concerned from the criminal jurisdiction of the receiving State.

6. Fiscal and social security regimes

In accordance with the Vienna Convention on Diplomatic Relations or under any other applicable international instrument, members of the family will be subject to the fiscal and social security regimes of the receiving State for all matters connected with their gainful occupation in that State.

7. Settlement of disputes

Any dispute related to the interpretation and application of this Agreement will be solved by consultations through diplomatic channels.

8. Duration and termination

This Agreement will remain in force for an indefinite period. Either Party may terminate it at any time by notifying the other Party accordingly through diplomatic channels. The Agreement will cease to be effective from the first day of the third month after the date of the said notification.

If this proposal is acceptable for the Government of Romania, this Note and the affirmative reply of the Embassy of Romania in Belgrade shall constitute an Agreement between the two Governments which shall enter into force thirty (30) days from the date of the last Note by which the Parties notify each other that their respective internal legal requirements for the entry into force of this Agreement have been completed.”

The Embassy of Romania in Belgrade has the honour to confirm that this proposal is acceptable for the Government of Romania and

that your Note and this affirmative reply of the Embassy of Romania in Belgrade shall constitute an Agreement between the two Governments which shall enter into force thirty (30) days from the date of the last Note by which the Parties notify each other that their respective internal legal requirements for the entry into force of this Agreement have been completed.

The Embassy of Romania in Belgrade avails itself of this opportunity to renew to the Ministry of the Foreign Affairs of the Republic of Serbia the assurances of its highest consideration.

Belgrade, 14 July 2015

Број 461-1/2015

Министарство спољних послова Републике Србије изражава поштовање Амбасади Румуније у Београду и има част да предложи закључење Споразума између Владе Републике Србије и Владе Румуније о бављењу плаћеним пословима чланова породице чланова дипломатских или конзуларних представништва са следећом садржином:

„Влада Републике Србије и Влада Румуније, у даљем тексту: „Стране”, у циљу лакшег запошљавања чланова породице чланова дипломатских или конзуларних представништва државе именована на територији државе пријема, сагласиле су се о следећем:

1. Предмет Споразума и дефиниције

(1) Члановима породице који живе у заједничком домаћинству са чланом дипломатског или конзуларног представништва државе именована одобрава се, на бази реципроцитета, бављење плаћеним послом у држави пријема у складу са законима и прописима државе пријема и одредбама овог споразума.

(2) За сврху овог споразума

а) „члан дипломатско-конзуларног представништва” је сваки службеник државе именована који ради у дипломатском или конзуларном представништву, а који није држављанин или нема стално настањење у држави пријема;

б) „члан породице” је супружник члана дипломатског или конзуларног представништва као и дете млађе од 25 година које живи у истом домаћинству са чланом дипломатског или конзуларног представништва.

2. Одобрење за бављење лукративном делатношћу

(1) Одобрење за бављење плаћеним послом издато члану породице члана дипломатског или конзуларног представништва престаје да важи по престанку службе члана дипломатског или конзуларног представништва.

(2) Одобрење за бављење плаћеним послом престаје да важи у случају да члан породице више не живи у заједничком домаћинству са чланом дипломатског или конзуларног представништва.

(3) Ово одобрење се може ускратити и у оним случајевима када се, из разлога безбедности, вршења јавне функције, односно заштите националних интереса државе пријема, могу запослити искључиво држављани државе пријема.

(4) Држава пријема може у свако доба да одбије односно да повуче одобрење за бављење плаћеним послом ако дотични члан породице не поштује законе државе пријема.

(5) У случају да члан породице жели да се бави неким другим послом пошто је прибавио одобрење за бављење плаћеним послом у складу са овим споразумом, дужан је да преко дипломатског представништва поднесе захтев за добијање новог одобрења.

(6) За она занимања или послове за које су потребне посебне квалификације, члан породице мора да испуни услове предвиђене за та занимања или послове у држави пријема.

3. Процедура

(1) Дипломатско представништво државе именована упућује, у име члана породице, захтев за давање одобрења за бављење плаћеним послом министарству спољних послова државе пријема. У захтеву се мора навести у каквом је сродству члан породице са чланом дипломатског или конзуларног представништва као и посао за који се тражи одобрење.

(2) Након провере да особа за коју се тражи одобрење потпада под категорије из овог споразума, министарство спољних

послова државе пријема одмах обавештава дипломатско представништво државе именована да је том члану породице дато одобрење за рад у складу са одговарајућим прописима државе пријема.

(3) Наведене процедуре се примењују тако да се члану породице омогући бављење плаћеним послом у што краћем року, а евентуални услови у погледу радне дозволе ће се повољно применити.

(4) Одобрење није потребно за држављане или лица стално настањена у држави пријема.

4. Имуитет од грађанског судства

У оним случајевима када чланови породице уживају имуитет од грађанско правне и управне надлежности државе пријема у складу са Бечком конвенцијом о дипломатским односима од 18. априла 1961. године или неким другим важећим међународним споразумом, тај имуитет се не примењује на радње учињене током обављања плаћеног посла, а које потпадају под грађанско односно управно судство државе пријема.

5. Имуитет од кривичног судства

У оним случајевима када чланови породице уживају имуитет од кривичног судства државе пријема у складу са Бечком конвенцијом о дипломатским односима или неким другим важећим међународним споразумом, одредбе о имуитету од кривичног судства државе пријема се и даље примењују за све радње учињене током бављења тим плаћеним послом. Ипак, на захтев државе пријема, држава именована ће озбиљно размотрити могућност одрицања од имуитета од кривичног судства државе пријема за тог члана породице.

6. Режим опорезивања и социјалног осигурања

У складу са Бечком конвенцијом о дипломатским односима или неким другим важећим међународним споразумом, чланови породице подлежу режиму опорезивања и социјалног осигурања државе пријема у вези са свим питањима која се тичу плаћеног посла у тој држави.

7. Решавање спорова

Сви спорови у вези са тумачењем и применом овог споразума решаваће се консултацијама, дипломатским путем.

8. Важење и отказивање

Овај споразум се закључује на неодређено време. Свака од страна га може отказати у било које време тако што ће о томе обавестити другу страну дипломатским путем. Споразум престаје да важи првог дана трећег месеца од датума таквог обавештења.

Уколико је овај предлог прихватљив за Владу Румуније, ова нота и позитиван одговор Амбасаде Румуније у Београду представљаће Споразум између две Владе који ће ступити на снагу тридесет (30) дана од датума последње ноте којом се стране међусобно обавештавају да су испуњени услови предвиђени њиховим унутрашњим законодавством за ступање на снагу овог споразума.”

Министарство спољних послова Републике Србије користи ову прилику да Амбасади Румуније у Београду, понови изразе високог поштовања.

Београд, 9. јул 2015. године

Број 1217

Амбасада Румуније у Београду изражава поштовање Министарству спољних послова Републике Србије и има част да потврди пријем дипломатске ноте бр. 461-1/2015 од 9. јула 2015. године, са следећом садржином:

„Министарство спољних послова Републике Србије изражава поштовање Амбасади Румуније у Београду и има част да предложи закључење Споразума између Владе Републике Србије и Владе Румуније о бављењу плаћеним пословима чланова породице чланова дипломатских или конзуларних представништва са следећом садржином:

„Влада Републике Србије и Влада Румуније, у даљем тексту: Стране, у циљу лакшег запошљавања чланова породице чланова дипломатских или конзуларних представништва државе именована на територији државе пријема, сагласиле су се о следећем:

1. Предмет Споразума и дефиниције

(1) Члановима породице који живе у заједничком домаћинству са чланом дипломатског или конзуларног представништва државе именована одобрава се, на бази реципроцитета, бављење плаћеним послом у држави пријема у складу са законима и прописима државе пријема и одредбама овог споразума.

(2) За сврху овог споразума

а) „члан дипломатског или конзуларног представништва” је сваки службеник државе именована који ради у дипломатском или конзуларном представништву, а који није држављанин или нема стално настањење у држави пријема;

б) „члан породице” је супружник члана дипломатског или конзуларног представништва као и дете млађе од 25 година које живи у истом домаћинству са чланом дипломатског или конзуларног представништва.

2. Одобрење за бављење лукративном делатношћу

(1) Одобрење за бављење плаћеним послом издатог члану породице члана дипломатског или конзуларног представништва престаје да важи по престанку службе члана дипломатског или конзуларног представништва.

(2) Одобрење за бављење плаћеним послом престаје да важи у случају да члан породице више не живи у заједничком домаћинству са чланом дипломатског или конзуларног представништва.

(3) Ово одобрење се може ускратити и у оним случајевима када се, из разлога безбедности, вршења јавне функције, односно заштите националних интереса државе пријема, могу запослити искључиво држављани државе пријема.

(4) Држава пријема може у свако доба да одбије односно да повуче одобрење за бављење плаћеним послом ако дотични члан породице не поштује законе државе пријема.

(5) У случају да члан породице жели да се бави неким другим послом пошто је прибавио одобрење за бављење плаћеним послом у складу са овим споразумом, дужан је да преко дипломатског представништва поднесе захтев за добијање новог одобрења.

(6) За она занимања или послове за које су потребне посебне квалификације, члан породице мора да испуни услове предвиђене за та занимања или послове у држави пријема.

3. Процедура

(1) Дипломатско представништво државе именована упућује, у име члана породице, захтев за давање одобрења за бављење плаћеним послом министарству спољних послова државе пријема. У захтеву се мора навести у каквом је сродству члан породице са чланом дипломатског или конзуларног представништва као и посао за који се тражи одобрење.

(2) Након провере да особа за коју се тражи одобрење потпада под категорије из овог споразума, министарство спољних послова државе пријема одмах обавештава дипломатско представништво државе именована да је том члану породице дато одобрење за рад у складу са одговарајућим прописима државе пријема.

(3) Наведене процедуре се примењују тако да се члану породице омогући бављење плаћеним послом у што краћем року, а евентуални услови у погледу радне дозволе ће се повољно применити.

(4) Одобрење није потребно за држављане или лица стално настањена у држави пријема.

4. Имунитет од грађанског судства

У оним случајевима када чланови породице уживају имунитет од грађанско правне и управне надлежности државе пријема у складу са Бечком конвенцијом о дипломатским односима од 18. априла 1961. године или неким другим важећим међународним споразумом, тај имунитет се не примењује на радње учињене током обављања плаћеног посла, а које потпадају под грађанско односно управно судство државе пријема.

5. Имунитет од кривичног судства

У оним случајевима када чланови породице уживају имунитет од кривичног судства државе пријема у складу са Бечком конвенцијом о дипломатским односима или неким другим важећим међународним споразумом, одредбе о имунитету од кривичног судства државе пријема се и даље примењују за све радње

уочињене током бављења тим плаћеним послом. Ипак, на захтев државе пријема, држава именована ће озбиљно размотрити могућност одрицања од имунитета од кривичног судства државе пријема за тог члана породице.

6. Режим опорезивања и социјалног осигурања

У складу са Бечком конвенцијом о дипломатским односима или неким другим важећим међународним споразумом, чланови породице подлежу режиму опорезивања и социјалног осигурања државе пријема у вези са свим питањима која се тичу плаћеног посла у тој држави.

7. Решавање спорова

Сви спорови у вези са тумачењем и применом овог споразума решаваће се консултацијама, дипломатским путем.

8. Важење и отказивање

Овај споразум се закључује на неодређено време. Свака од страна га може отказати у било које време тако што ће о томе обавестити другу страну дипломатским путем. Споразум престаје да важи првог дана трећег месеца од датума таквог обавештења.

Уколико је овај предлог прихватљив за Владу Румуније, ова нота и позитиван одговор Амбасаде Румуније у Београду представљаће Споразум између две владе који ће ступити на снагу тридесет (30) дана од датума последње ноте којом се стране међусобно обавештавају да су испуњени услови предвиђени њиховим унутрашњим законодавством за ступање на снагу овог споразума.”

Амбасада Румуније у Београду има част да потврди да је предметни споразум прихватљив за Владу Румуније и да нота Министарства спољних послова Републике Србије и ова потврдна нота Амбасаде Румуније у Београду, чине Споразум између две владе, који ће ступити на снагу тридесет (30) дана од датума последње ноте којом се стране међусобно обавештавају да су испуњени услови предвиђени њиховим унутрашњим законодавством за ступање на снагу овог споразума.

Амбасада Румуније у Београду користи ову прилику да Министарству спољних послова Републике Србије, понови изразе високог поштовања.

Београд, 14. јул 2015. године

Члан 3.

Орган надлежан за спровођење овог споразума је министарство надлежно за спољне послове.

Члан 4.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.

140

На основу члана 112. став 1. тачка 2. Устава Републике Србије, доносим

УКАЗ

о проглашењу Закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Грузије о укидању виза за носоце дипломатских и службених пасоша

Проглашава се Закон о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Грузије о укидању виза за носоце дипломатских и службених пасоша, који је донела Народна скупштина Републике Србије на Седмој седници Другог редовног заседања у 2015. години, 4. децембра 2015. године.

ПР број 155
У Београду, 8. децембра 2015. године

Председник Републике,
Томислав Николић, с.р.

ЗАКОН

о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Грузије о укидању виза за носиоце дипломатских и службених пасоша

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Владе Републике Србије и Владе Грузије о укидању виза за носиоце дипломатских и службених пасоша, који је потписан 2. јуна 2015. године у Тбилисију, у оригиналу на српском, грузијском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ ГРУЗИЈЕ О УКИДАЊУ ВИЗА ЗА НОСИОЦЕ ДИПЛОМАТСКИХ И СЛУЖБЕНИХ ПАСОША

Влада Републике Србије и Влада Грузије, (у даљем тексту „Стране”),

Изражавајући жељу за подстицањем билатералних односа и настојећи да промовишу кретање држављана својих држава, носиоца дипломатских и службених пасоша,

Сагласиле су се о следећем:

Члан 1.

Држављани држава обе Стране, носиоци важећих дипломатских и службених пасоша, имају право на улазак, транзит и боравак на територији државе друге Стране без визе у трајању до 90 (деведесет) дана, у било ком периоду од 180 (сто осамдесет) дана, рачунајући од дана првог уласка.

Члан 2.

1. Држављани државе сваке Стране, носиоци дипломатских и службених пасоша који се упућују на дужност у дипломатску мисију, конзуларно представништво и међународну организацију која се налази на територији државе друге Стране, имају обавезу прибављања визе за први улазак.

2. Одредба предвиђена у ставу 1. овог члана односи се и на чланове породице као и на штићенике и издржавана лица држављана из става 1. овог члана, који су носиоци важећих дипломатских и службених пасоша.

3. Лица наведена у ст. 1. и 2. овог члана морају да добију одговарајућу акредитацију у року од 30 (тридесет) дана од дана уласка.

4. Свака Страна одговорна је за издавање одговарајуће акредитације лицима из ст. 1. и 2. овог члана, у року од 30 (тридесет) дана.

Члан 3.

Држављани државе сваке Стране, носиоци важећих дипломатских и службених пасоша, могу да уђу на територију државе друге Стране, прелазе преко или напусте ову територију, на било ком граничном прелазу отвореном за међународни саобраћај.

Члан 4.

Држављани државе сваке Стране, носиоци важећих дипломатских и службених пасоша, у периоду боравка на територији државе друге Стране, обавезни су да поштују национално законодавство државе друге Стране.

Члан 5.

Овим споразумом не ограничава се право ниједне Стране да ускрати улазак или боравак на територији своје државе сваком лицу које сматра непожељним.

Члан 6.

1. Стране, дипломатским путем, размениће узорке својих важећих дипломатских и службених пасоша најкасније 30 (тридесет) дана од дана потписивања овог споразума.

2. Стране, дипломатским путем, доставиће међусобно узорке својих нових или измењених дипломатских и службених пасоша, са описом тих докумената, најкасније 30 (тридесет) дана пре њиховог увођења.

Члан 7.

Овај споразум неће утицати на унутрашње законодавство држава Страна којим се уређује улазак, излазак и кретање странаца у земљи, под условом да се одредбама овог споразума поштрувају услови за улазак и боравак држављана држава Страна на територији државе друге Стране.

Члан 8.

Спорови који настану у вези са спровођењем и тумачењем овог споразума решаваће се путем консултација и/или преговора.

Члан 9.

Свака Страна задржава право да привремено обустави примену овог споразума, у потпуности или делимично, из разлога националне безбедности, јавног реда или јавног здравља. Обустава примене овог споразума ступа на снагу пошто друга Страна добије обавештење о томе, дипломатским путем. Свака Страна поступа на исти начин у случају укидања обуставе.

Члан 10.

Измене и допуне овог споразума врше се уз међусобну сагласност Страна и чине посебан документ који је саставни део овог споразума и ступа на снагу на начин предвиђен у ставу 1. члана 11. овог споразума.

Члан 11.

1. Овај споразум закључује се на неодређено време и ступа на снагу 30 (тридесет) дана од дана пријема последњег писменог обавештења, дипломатским путем, да су испуњене све унутрашње процедуре неопходне за ступање на снагу овог споразума.

2. Свака страна може да раскине овај споразум у било које време тако што ће обавестити другу страну, дипломатским путем. Важење овог споразума престаје 90 (деведесет) дана од дана пријема таквог обавештења.

Сачињено у Тбилисију, дана 2. јуна 2015. године, у два оригинална примерка сваки на српском, грузијском и енглеском језику при чему су сви текстови једнако веродостојни. У случају различитог тумачења, меродаван је текст на енглеском језику.

За Владу Републике Србије
Ивица Дачић, с.р.

За Владу Грузије
Тамара Беручашвили, с.р.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.

141

На основу члана 112. став 1. тачка 2. Устава Републике Србије, доносим

УКАЗ

о проглашењу Закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Финске о сукцесији и консолидацији билатералних уговора

Проглашава се Закон о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Финске о сукцесији и консолидацији билатералних уговора, који је донела Народна скупштина Републике Србије на Седмој седници Другог редовног заседања у 2015. години, 4. децембра 2015. године.

ПР број 156
У Београду, 8. децембра 2015. године

Председник Републике,
Томислав Николић, с.р.

ЗАКОН

о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Финске о сукцесији и консолидацији билатералних уговора

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Владе Републике Србије и Владе Републике Финске о сукцесији и консолидацији билатералних уговора, закључен разменом дипломатских нота, 15. априла 2015. године у Београду, у оригиналу на енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума у оригиналу на енглеском језику и у преводу на српски језик гласи:

EMBASSY OF FINLAND
BE07W0006-17

VERBAL NOTE

The Embassy of the Republic of Finland in Belgrade presents its compliments to the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Serbia and, convinced that clarification of the status of bilateral agreements concluded between the Republic of Finland, on the one side, and the Socialist Federative Republic of Yugoslavia, the Federal Republic of Yugoslavia and Serbia and Montenegro, respectively, on the other side, will contribute to further strengthening of the bilateral relations by giving them the necessary legal certainty, has the honour to put forward the proposal of the Government of the Republic of Finland that the following agreements continue to be applied between the Republic of Finland and the Republic of Serbia:

1. Convention between the Republic of Finland and the Socialist Federal Republic of Yugoslavia for the Avoidance of Double Taxation with respect to taxes on income and on capital with Protocol, signed on 8 May 1986;

2. Agreement between the Government of the Republic of Finland and the Government of the Socialist Federal Republic of Yugoslavia on International Road Transport, signed on 7 December 1976 and

3. Agreement between the Council of Ministers of Serbia and Montenegro and Finnvera PLC acting on behalf of the Republic of Finland on certain commercial credits, signed 30 December 2004 and as amended in 11 May 2010.

If the above proposal is acceptable to the Government of the Republic of Serbia, the Government of the Republic of Finland wishes to propose further that this Note, together with an affirmative Note in reply by the Government of the Republic of Serbia shall constitute the Agreement between the Government of the Republic of Finland and the Government of the Republic of Serbia on Succession and Consolidation of Bilateral Agreements which shall enter into force on the date the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Serbia notifies the Embassy of the Republic of Finland that the necessary requirements for the entry into force of the Agreement, under the national law of the Republic of Serbia, have been completed.

The Embassy of the Republic of Finland avails itself of this opportunity to renew to the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Serbia the assurances of its highest consideration.

Belgrade, 14 April 2015
Enclosed: Draft Note
MINISTRY FOR FOREIGN AFFAIRS
OF THE REPUBLIC OF SERBIA
Protocol Department
Belgrade

No. 60-22/2015-9

The Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Serbia presents its compliments to the Embassy of Finland in Belgrade and has

the honour to refer to the Embassy's note No. BE07W0006-17 of 14 April 2015 with the following wording:

"The Embassy of the Republic of Finland in Belgrade presents its compliments to the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Serbia and, convinced that clarification of the status of bilateral agreements concluded between the Republic of Finland, on the one side, and the Socialist Federative Republic of Yugoslavia, the Federal Republic of Yugoslavia and Serbia and Montenegro, respectively, on the other side, will contribute to further strengthening of the bilateral relations by giving them the necessary legal certainty, has the honour to put forward the proposal of the Government of the Republic of Finland that the following agreements continue to be applied between the Republic of Finland and the Republic of Serbia:

1. *Convention between the Republic of Finland and the Socialist Federal Republic of Yugoslavia for the Avoidance of Double Taxation with respect to taxes on income and on capital with Protocol, signed on 8 May 1986;*

2. *Agreement between the Government of the Republic of Finland and the Government of the Socialist Federal Republic of Yugoslavia on International Road Transport, signed on 7 December 1976 and*

3. *Agreement between the Council of Ministers of Serbia and Montenegro and Finnvera PLC acting on behalf of the Republic of Finland on certain commercial credits, signed 30 December 2004 and as amended in 11 May 2010.*

If the above proposal is acceptable to the Government of the Republic of Serbia, the Government of the Republic of Finland wishes to propose further that this Note, together with an affirmative Note in reply by the Government of the Republic of Serbia shall constitute the Agreement between the Government of the Republic of Finland and the Government of the Republic of Serbia on Succession and Consolidation of Bilateral Agreements which shall enter into force on the date the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Serbia notifies the Embassy of the Republic of Finland that the necessary requirements for the entry into force of the Agreement, under the national law of the Republic of Serbia, have been completed.

The Embassy of the Republic of Finland avails itself of this opportunity to renew to the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Serbia the assurances of its highest consideration.

The Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Serbia has the honour to inform the Embassy of Finland that the Government of the Republic of Serbia agrees with contents of Embassy's note and that Embassy's note and this note shall constitute the Agreement between the Government of the Republic of Serbia and the Government of Finland on Succession and Consolidation of Bilateral Agreements, which shall enter into force on the date the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Serbia notifies the Embassy of Finland that the necessary requirements for the entry into force of the Agreement, under the national law of the Republic of Serbia, have been completed.

The Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Serbia avails itself of this opportunity to renew to the Embassy of Finland in Belgrade the assurances of its highest consideration.

Belgrade, 15 April 2015

EMBASSY OF FINLAND
BELGRADE

НОТА
Број БЕ07W0006-17

Амбасада Финске у Београду изражава поштовање Министарству спољних послова Републике Србије и уверена да ће утврђивање статуса билатералних уговора закључених између Финске, с једне стране и Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, Савезне Републике Југославије, односно Србије и Црне Горе, с друге стране, допринети даљем јачању билатералних односа обезбеђујући им потребну правну сигурност, има част да достави

предлог Владе Републике Финске да се између Републике Финске и Републике Србије и даље примењују следећи споразуми:

1. Уговор између Републике Финске и Социјалистичке Федеративне Републике Југославије о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину са Протоколом, потписан 8. маја 1986. године;

2. Споразум између Владе Републике Финске и Владе Социјалистичке Федеративне Републике Југославије о превозу у међународном друмском саобраћају, потписан 7. децембра 1976. године;

3. Споразум између Савета министара Србије и Црне Горе и Finnvera PLC, која поступа у име Републике Финске о одређеним комерцијалним кредитима, потписан 30. децембра 2004. године, са амандманима од 11. маја 2010. године.

Уколико је горе наведени предлог прихватљив за Владу Републике Србије, Влада Републике Финске жели такође да предложи да ова нота, заједно са нотом којом Влада Републике Србије потврдно одговара на ову ноту, чине Споразум између Владе Републике Финске и Владе Републике Србије о сукцесији и консолидацији билатералних уговора, који ступа на снагу на дан када Министарство спољних послова Републике Србије обавести Амбасаду Републике Финске у Београду да су, према унутрашњем праву Републике Србије, испуњени неопходни услови за ступање на снагу овог Споразума.

Амбасада Републике Финске у Београду користи и ову прилику да Министарству спољних послова Републике Србије понови изразе најдубљег поштовања.

Београд, 14. април 2015. године

МИНИСТАРСТВО СПОЉНИХ ПОСЛОВА
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
БЕОГРАД

Број 60-22/2015-9

Министарство спољних послова Републике Србије изражава поштовање Амбасади Финске у Београду и има част да се позове на ноту Амбасаде бр. ВЕО7W0006-17 од 14. априла 2015. године која гласи:

„Амбасада Републике Финске у Београду изражава поштовање Министарству спољних послова Републике Србије и уверена да ће утврђивање статуса билатералних уговора закључених између Републике Финске, с једне стране и Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, Савезне Републике Југославије, односно Србије и Црне Горе, са друге стране, допринети даљем јачању билатералних односа обезбеђујући им потребну правну сигурност, има част да достави предлог Владе Републике Финске да се између Републике Финске и Републике Србије и даље примењују следећи споразуми:

1. Уговор између Републике Финске и Социјалистичке Федеративне Републике Југославије о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину са Протоколом, потписан 8. маја 1986. године;

2. Споразум између Владе Републике Финске и Владе Социјалистичке Федеративне Републике Југославије о превозу у међународном друмском саобраћају, потписан 7. децембра 1976. године;

3. Споразум између Савета министара Србије и Црне Горе и Finnvera PLC, која поступа у име Републике Финске о одређеним комерцијалним кредитима, потписан 30. децембра 2004. године, са амандманима од 11. маја 2010. године.

Уколико је горенаведени предлог прихватљив за Владу Републике Србије, Влада Републике Финске жели такође да предложи да ова нота, заједно са нотом којом Влада Републике Србије потврдно одговара на ову ноту, чине Споразум између Владе Републике Финске и Владе Републике Србије о сукцесији и консолидацији билатералних уговора, који ступа на снагу на дан када Министарство спољних послова Републике Србије обавести Амбасаду Републике Финске у Београду да су, према унутрашњем праву Републике Србије, испуњени неопходни услови за ступање на снагу овог Споразума.

Амбасада Републике Финске у Београду користи и ову прилику да Министарству спољних послова Републике Србије понови изразе најдубљег поштовања.”

Министарство спољних послова Републике Србије има част да обавести Амбасаду Финске да је Влада Републике Србије сагласна са садржајем ноте Амбасаде и да нота Амбасаде и ова нота чине Споразум између Владе Републике Србије и Владе Финске о сукцесији и консолидацији билатералних уговора, који ступа на снагу на дан када Министарство спољних послова Републике Србије обавести Амбасаду Финске у Београду да су, према унутрашњем праву Републике Србије, испуњени неопходни услови за ступање на снагу овог Споразума.

Министарство спољних послова Републике Србије користи и ову прилику да Амбасади Финске у Београду понови изразе дубоког поштовања.

Београд, 15. април 2015. године

АМБАСАДА ФИНСКЕ
БЕОГРАД

Члан 3.

Орган надлежан за спровођење овог споразума је министарство надлежно за спољне послове.

Члан 4.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.

142

На основу члана 112. став 1. тачка 2. Устава Републике Србије, доносим

УКАЗ

о проглашењу Закона о потврђивању Уговора о гаранцији (Пројекат реструктурирања ЕПС-а) између Републике Србије и Европске банке за обнову и развој

Проглашава се Закон о потврђивању Уговора о гаранцији (Пројекат реструктурирања ЕПС-а) између Републике Србије и Европске банке за обнову и развој, који је донела Народна скупштина Републике Србије на Осмој седници Другог редовног заседања у 2015. години, 12. децембра 2015. године.

ПР број 162
У Београду, 14. децембра 2015. године

Председник Републике,
Томислав Николић, с.р.

ЗАКОН

о потврђивању Уговора о гаранцији (Пројекат реструктурирања ЕПС-а) између Републике Србије и Европске банке за обнову и развој

Члан 1.

Потврђује се Уговор о гаранцији (Пројекат реструктурирања ЕПС-а) између Републике Србије и Европске банке за обнову и развој, потписан 30. октобра 2015. године у Београду.

Члан 2.

Текст Уговора о гаранцији (Пројекат реструктурирања ЕПС-а) између Републике Србије и Европске банке за обнову и развој, у оригиналу на енглеском и преводу на српски језик гласи:

(Operation Number 47318)

GUARANTEE AGREEMENT

(EPS Restructuring Project)

between

REPUBLIC OF SERBIA

and

EUROPEAN BANK
FOR RECONSTRUCTION AND DEVELOPMENT

Dated 30 October 2015

TABLE OF CONTENTS

ARTICLE I – STANDARD TERMS AND CONDITIONS; DEFINITIONS	
Section 1.01. Incorporation of Standard Terms and Conditions	
Section 1.02. Definitions	
Section 1.03. Interpretation	
ARTICLE II – GUARANTEE; OTHER OBLIGATIONS	
Section 2.01. Guarantee	
Section 2.02. Project Completion	
Section 2.03. Other Obligations	
Section 2.04. Effectiveness of the Guarantee	
ARTICLE III - MISCELLANEOUS	
Section 3.01. Notices	
Section 3.02. Legal Opinion	

GUARANTEE AGREEMENT

AGREEMENT dated 30 October 2015 between **REPUBLIC OF SERBIA** (the "Guarantor") and **EUROPEAN BANK FOR RECONSTRUCTION AND DEVELOPMENT** (the "Bank").

PREAMBLE

WHEREAS, the Guarantor and JP Elektroprivreda Srbije, Beograd, have requested assistance from the Bank in the financing of part of the Project;

WHEREAS, pursuant to a loan agreement dated the date hereof between JP Elektroprivreda Srbije, Beograd, as Borrower and the Bank (the "Loan Agreement" as defined in the Standard Terms and Conditions), the Bank has agreed to make a loan to the Borrower in the amount of EUR 200,000,000, subject to the terms and conditions set forth or referred to in the Loan Agreement, but only on the condition that the Guarantor guarantees the obligations of the Borrower under the Loan Agreement as provided in this Agreement; and

WHEREAS, the Guarantor, in consideration of the Bank entering into the Loan Agreement with the Borrower, has agreed to guarantee such obligations of the Borrower.

NOW, THEREFORE, the parties hereby agree as follows:

ARTICLE I – STANDARD TERMS AND CONDITIONS; DEFINITIONS

Section 1.01. Incorporation of Standard Terms and Conditions

All of the provisions of the Bank's Standard Terms and Conditions dated 1 December 2012 are hereby incorporated into and made applicable to this Agreement with the same force and effect as if they were fully set forth herein, subject, however, to the following

modifications (such provisions as so modified are hereinafter called the "Standard Terms and Conditions"):

(a) The definition of "Euro", "EUR" or "€" in Section 2.02 of the Standard Terms and Conditions shall, for purposes of this Agreement, be modified to read as follows:

"Euro", "EUR" or "€" means the lawful currency of the member states of the European Union that adopt the single currency in accordance with the legislation of the European Union relating to economic and monetary union."

(b) The definition of "Prohibited Practice" in Section 2.02 of the Standard Terms and Conditions shall, for purposes of this Agreement, be modified to read as follows:

"Prohibited Practice" means any Corrupt Practice, Fraudulent Practice, Coercive Practice, Collusive Practice or Theft."

(c) The definition of "TARGET Day" in Section 2.02 of the Standard Terms and Conditions shall, for purposes of this Agreement, be modified to read as follows:

"TARGET Day" means any day on which the Trans-European Automated Real-time Gross Settlement Express Transfer system is open for the settlement of payments in Euro."

(d) The following definition shall, for purposes of this Agreement, be added in Section 2.02 of the Standard Terms and Conditions:

"Theft" means the misappropriation of property belonging to another person."

Section 1.02. Definitions

Wherever used in this Agreement (including the Preamble), unless stated otherwise or the context otherwise requires, the terms defined in the Preamble have the respective meanings given to them therein, the terms defined in the Standard Terms and Conditions and the Loan Agreement have the respective meanings given to them therein and the following term has the following meaning:

"Guarantor's Authorised Representative" means the Minister of Finance of the Guarantor.

Section 1.03. Interpretation

In this Agreement, a reference to a specified Article or Section shall, except where stated otherwise in this Agreement, be construed as a reference to that specified Article or Section of this Agreement.

ARTICLE II – GUARANTEE; OTHER OBLIGATIONS

Section 2.01. Guarantee

The Guarantor hereby unconditionally guarantees, as primary obligor and not as surety merely, the due and punctual payment of any and all sums due under the Loan Agreement, whether at stated maturity, by acceleration or otherwise, and the punctual performance of all other obligations of the Borrower, all as set forth in the Loan Agreement.

Section 2.02. Project Completion

(a) Whenever there is reasonable cause to believe that the funds available to the Borrower will be inadequate to meet the estimated expenditures required for the

carrying out of the Project, the Guarantor shall promptly take measures satisfactory to the Bank to provide the Borrower, or cause the Borrower to be provided, with such funds as are needed to meet such expenditures and requirements.

(b) Without limiting the generality of any other provisions of this Agreement or the Standard Terms and Conditions, the Guarantor shall procure that the level and structure of the Borrower's tariffs is adjusted, as frequently as needed, in accordance with the FCP and to ensure that the Borrower is able to fulfil its obligations under the Loan Agreement, including but not limited to, Section 4.03 of the Loan Agreement.

Section 2.03. Other Obligations

(a) The Guarantor shall not impose any direct or indirect taxes on foreign consultants employed by the Bank or the Borrower in the

implementation of the Project and financed out of the proceeds of the Loan or any technical cooperation funds made available by the Bank;

(b) The Guarantor shall ensure that no action which would prevent or interfere with the execution of the Project or the performance of the obligations of the Borrower as set forth in the Loan Agreement, is taken or permitted to be taken by either the Guarantor or any relevant state agency or authority or any of their respective subdivisions or any of the entities owned and controlled by, or operating for the account or benefit of, any of them;

(c) The Guarantor shall, and shall cause the Borrower to, implement all undertakings set out in the FCP and in Schedule 4 to the Loan Agreement within the time frame specified thereunder;

(d) The Guarantor shall not agree to any material change to the FCP without the prior written consent of the Bank, which will not be unreasonably withheld;

(e) The Guarantor shall facilitate the Borrower's collection of revenues from state-owned enterprises and other budgetary institutions; and

(f) The Guarantor shall provide, without charge, to the EBRD Consultant all reasonable support for the carrying out of its functions, including all documents, materials and other information that may be relevant to its work.

Section 2.04. Effectiveness of the Guarantee

This Agreement shall become effective in accordance with Article IX of the Standard Terms and Conditions and upon the corresponding ratification of this Agreement by the National Assembly of the Republic of Serbia.

ARTICLE III – MISCELLANEOUS

Section 3.01. Notices

The following addresses are specified for purposes of Section 10.01 of the Standard Terms and Conditions:

For the Guarantor:

Minister of Finance of the Republic of Serbia
Kneza Milosa Street 20
11-000 Belgrade
Republic of Serbia
Attention: Cabinet of the Minister of Finance
Fax: + 381 11 3618961

For the Bank:

European Bank for Reconstruction and Development
One Exchange Square
London EC2A 2JN
United Kingdom
Attention: Operation Administration Department
Fax: +44-20-7338-6100

Section 3.02. Legal Opinion

For purposes of Section 9.03(b) of the Standard Terms and Conditions and in accordance with Section 6.02(b) of the Loan Agreement, the opinion or opinions of counsel shall be given on behalf of the Guarantor by the Minister of Justice.

IN WITNESS WHEREOF the parties hereto, acting through their duly authorised representatives, have caused this Agreement to be signed in six copies and delivered at Belgrade, Republic of Serbia, as of the day and year first above written.

REPUBLIC OF SERBIA

By: Name: Dušan Vujović, s.r.

Title: Minister of Finance

EUROPEAN BANK
FOR RECONSTRUCTION AND DEVELOPMENT

By: Name: Nandita Parshad, s.r.

Title: Director

(Број пројекта 47318)

УГОВОР О ГАРАНЦИЈИ

(Пројекат реструктурирања ЕПС-а)

између

РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

и

ЕВРОПСКЕ БАНКЕ
ЗА ОБНОВУ И РАЗВОЈ

Датум 30. октобар 2015. године

САДРЖАЈ

ЧЛАН I – СТАНДАРДНИ УСЛОВИ; ДЕФИНИЦИЈЕ	
Одељак 1.01. Укључивање стандардних услова.....	
Одељак 1.02. Дефиниције.....	
Одељак 1.03. Тумачење	
ЧЛАН II – ГАРАНЦИЈА; ДРУГЕ ОБАВЕЗЕ	
Одељак 2.01. Гаранција	
Одељак 2.02. Завршетак Пројекта	
Одељак 2.03. Друге обавезе	
Одељак 2.04. Ступање на снагу гаранције.....	
ЧЛАН III – РАЗНО	
Одељак 3.01. Обавештења.....	
Одељак 3.02. Правно мишљење.....	

УГОВОР О ГАРАНЦИЈИ

УГОВОР од 30. октобра 2015. године између **РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ** (у даљем тексту: „Гарант“) и **ЕВРОПСКЕ БАНКЕ ЗА ОБНОВУ И РАЗВОЈ** (у даљем тексту: „Банка“).

ПРЕАМБУЛА

С ОБЗИРОМ НА ЧИЊЕНИЦУ, да су Гарант и ЈП Електропривреда Србије, Београд, затражили помоћ од Банке за финансирање дела Пројекта;

С ОБЗИРОМ НА ЧИЊЕНИЦУ, да је сходно уговору о зајму са датумом овог уговора између ЈП Електропривреда Србије, Београд, као Зајмопримца и Банке („Уговор о зајму“ како је дефинисан у Стандардним условима), Банка сагласна да одобри зајам Зајмопримцу у износу од ЕУР 200.000.000 према модалитетима и условима утврђеним у Уговору о зајму, али, само под условом да Гарант гарантује обавезе Зајмопримца по основу Уговора о зајму на начин предвиђен овим уговором, и

С ОБЗИРОМ НА ЧИЊЕНИЦУ да се Гарант, имајући у виду чињеницу да Банка закључује овај Уговор о зајму са Зајмопримцем, сагласио да гарантује те обавезе Зајмопримца,

НА ОСНОВУ СВЕГА НАВЕДЕНОГ, уговорне стране су сагласне са следећим:

ЧЛАН I – СТАНДАРДНИ УСЛОВИ; ДЕФИНИЦИЈЕ

Одељак 1.01. Укључивање стандардних услова

Све одредбе Стандардних услова пословања Банке од 1. децембра 2012. године овим су укључене у овај Уговор и важе за овај Уговор са истом снагом и дејством као да су у овај Уговор у целини укључене, и с тим да подлежу следећим изменама (тако измењене одредбе даље се у тексту појављују под називом „Стандардни услови“):

(а) Дефиниција појма „Евро“, „ЕУР“ или „€“ у Одељку 2.02 Стандардних услова ће бити за сврхе овог Уговора измењена да гласи како следи:

„Евро”, „ЕУР” или „€” значи законита валута држава чланица Европске Уније које усвајају јединствену валуту у складу са законским прописима Европске Уније који се односе на економску и монетарну унију.”

(б) Дефиниција појма „Забрањена пракса” у Одељку 2.02 Стандардних услова ће, за сврхе овог Уговора, бити измењена да гласи како следи:

„Забрањена пракса” значи свака Коруптивна, Преварна, Присилна, Пракса дослуха или Крађа.”

(ц) Дефиниција „ТАРГЕТ Дан” у Одељку 2.02 Стандардних услова ће за сврхе овог Уговора, бити измењена да гласи како следи:

„ТАРГЕТ Дан” значи сваки дан када је Транс-европски систем за аутоматизовано бруто салдирање експресних трансфера у реалном времену отворен за салдирање плаћања у Евру.”

(д) Следећа дефиниција ће за сврхе овог Уговора, бити додата у Одељку 2.02 Стандардних услова:

„Крађа” значи противправно присвајање имовине која припада другом лицу.”

Одељак 1.02. Дефиниције

Кад год се користе у овом Уговору (укључујући Преамбулу), уколико није другачије наведено или уколико контекст другачије не тражи, појмови дефинисани у Преамбули имају одговарајућа значења која су им дата у њој, појмови дефинисани у Стандардним условима и у Уговору о зајму имају одговарајућа значења која су им у њима дата, а следећи појмови имају следећа значења:

„Овлашћени представник
Гаранта” значи министар финансија Гаранта.

Одељак 1.03. Тумачење

У овом Уговору, позивање на неки конкретан члан или одељак ће се тумачити, уколико није другачије наведено у овом Уговору, као позивање на тај конкретан члан или одељак овог Уговора.

ЧЛАН II – ГАРАНЦИЈА; ДРУГЕ ОБАВЕЗЕ

Одељак 2.01. Гаранција

Гарант овим безусловно гарантује, као главни обвезник а не само као авалист, уредно и тачно плаћање било које појединачне и свих сума које доспевају по основу Уговора о зајму, било о доспећу које је наведено, на бази убрзања или на други начин, као и уредно извршење свих других обавеза Зајмопримца, у свему према ономе што је утврђено у Уговору о зајму.

Одељак 2.02. Завршетак пројекта

(а) Кад год постоји оправдан разлог за веровање да средства расположива за Зајмопримца неће бити адекватна да покрију процењене расходе потребне за спровођење Пројекта, Гарант ће одмах предузети мере које су задовољавајуће за Банку да би обезбедио Зајмопримцу или ће се постарати да Зајмопримцу буду обезбеђена она средства која су му потребна за покриће тих расхода и потреба.

(б) Без ограничавања уопштености других одредаба овог Уговора или Стандардних услова, Гарант ће се постарати да се висина и структура Зајмопримчевих тарифа прилагођава онолико често колико то буде потребно у складу са ФЦП и да се обезбеди да Зајмопримац буде у стању да испуњава своје обавезе по основу Уговора о зајму, укључујући, али не ограничавајући се само на, Одељак 4.03 Уговора о зајму.

Одељак 2.03. Друге обавезе

(а) Гарант неће уводити никакве директне или индиректне порезе на иностране консултанте које буде ангажовала Банка или Зајмопримац за реализацију Пројекта и који се буду финансирани из средстава Зајма или за било која средства за техничку сарадњу која буде Банка стављала на располагање;

(б) Гарант ће обезбедити да се не предузима никаква радња која би спречила или која би се мешала у извршење Пројекта или у извршење обавеза Зајмопримца које су утврђене у Уговору о зајму, нити ће дозволити да радња буде предузета било од стране Гаранта или било које релевантне државне агенције или органа или од стране њихових одговарајућих организационих јединица или од стране било којих субјеката у власништву или под контролом Гаранта и Зајмопримца, или које послују за рачун и у корист Гаранта и Зајмопримца;

(ц) Гарант ће се постарати да Зајмопримац реализује све обавезе утврђене у ФЦП и у Прилогу 4 Уговора о зајму у временском оквиру који је њиме дефинисан;

(д) Гарант се неће сагласити ни са једном битном променом у ФЦП без претходног писаног пристанка Банке, а који се неће неоправдано ускратити;

(е) Гарант ће олакшати Зајмопримчеву наплату прихода из предузећа у државном власништву и других институција које се финансирају из буџета; и

(ф) Гарант ће обезбедити, без накнаде, Консултанту ЕБРД сву подршку која је потребна за обављање његових функција, укључујући и сву документацију, материјале и друге информације које могу бити релевантне за његов рад.

Одељак 2.04. Ступање на снагу гаранције

Овај уговор ступа на снагу у складу са Чланом IX Стандардних услова и након што га Народна скупштина Републике Србије буде ратификовала.

ЧЛАН III – РАЗНО

Одељак 3.01. Обавештења

Следеће адресе се наводе за сврхе Одељка 10.01 Стандардних услова:

За Гаранта:
Министар финансија Републике Србије
Кнеза Милоша 20
11000 Београд
Република Србија
На руке: Кабинет министра финансија
Факс: + 381 11 3618961
За Банку:
European Bank for Reconstruction and Development
One Exchange Square
London EC2A 2JN
United Kingdom
Attention: Operation Administration Department
Факс: +44-20-7338-6100

Одељак 3.02. Правно мишљење

За сврхе Одељка 9.03(б) Стандардних услова и у складу са Одељком 6.02(б) Уговора о зајму, мишљење или мишљења правног саветника даће министар правде у име Гаранта.

КАО ДОКАЗ НАПРЕД НАВЕДЕНОГ, уговорне стране су, поступајући преко својих уредно овлашћених представника, учиниле да овај Уговор буде потписан у шест примерка и да буде постављен у Београду, Република Србија, на дан и у години како су наведени на почетку.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА

Потписује: Име: Душан Вујовић, с.р.
Функција: Министар финансија
ЕВРОПСКА БАНКА
ЗА ОБНОВУ И РАЗВОЈ

Потписује: Име: Nandita Parshad, с.р.
Функција: Директор

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.

СПОРАЗУМ

између

Министарства унутрашњих послова Републике Србије

и

Министарства унутрашњих послова Републике Финске

о

полицијској сарадњи у спречавању и борби против криминала

Министарство унутрашњих послова Републике Србије и Министарство унутрашњих послова Републике Финске (у даљем тексту: Стране),

У намери да допринесу развоју узајамних односа,

Уверени у суштинску важност полицијске сарадње у делотворном спречавању и борби против криминала, посебно организованог криминала,

У циљу употпуњавања полицијске сарадње између надлежних органа,

Споразумели су се о следећем:

Члан 1.

Стране сарађују у спречавању и борби против тешких облика криминала, посебно кроз размену информација и искуства, у складу са националним законодавством и међународним обавезама својих држава.

Члан 2.

Стране унапређују сарадњу у циљу спречавања и борбе против криминала у следећим областима тешких облика криминала, а у оквирима надлежности Страна у складу са националним законодавством држава Страна:

а. организовани криминал;

б. тероризам и његово финансирање;

в. трговина људима и кријумчарење миграната;

г. сексуална злоупотреба и искоришћавање деце и искоришћавање деце у порнографске сврхе;

д. високотехнолошки криминал;

ђ. трговина наркотицима, психотропним супстанцама, као и њиховим прекурсорима;

е. недозвољена производња и трговина ватреним оружјем, муницијом и компонентама као и експлозивним, хемијским, биолошким, радиоактивним и нуклеарним материјалима;

ж. недозвољено држање, превоз и трговина украденим предметима од културне и историјске вредности;

з. кривотворење или фалсификовање новца, средстава плаћања, путних исправа и осталих службених докумената;

и. прање новца;

ј. корупција;

к. разни облици привредног и финансијског криминала; и

л. остали облици тешког облика криминала и прекограничног криминала.

Члан 3.

(1) Стране унапређују размену информација и искуства о:

а. Одредбама закона и прописима у вези са различитим облицима криминала наведених у члану 2;

б. Кривичним делима која су извршена или незаконитим активностима које су спроведене на територијама њихових држава од стране држављана друге Стране;

в. Посебним истражним техникама попут контролисане испоруке, присмотре и прикривених операција;

г. Програмима спречавања криминала; и

д. Осталим аспектима од заједничког интереса у циљу спречавања и борбе против тешких облика криминала.

(2) Стране заједно одлучују о организацији семинара или курсева обуке у циљу размене информација и искуства.

Члан 4.

(1) Захтев за сарадњу се саставља у писменом облику. Енглески се користи као језик комуникације. Захтев се може проследити електронским путем, ако је то могуће, у зависности од садржине захтева. У хитним случајевима, захтев се може упутити и усмено, након чега следи писмена потврда у најкраћем могућем року.

(2) Захтев садржи:

а. Детаље о надлежном органу који тражи сарадњу уз навођење, уколико је познато, који орган прима захтев;

б. Уколико је могуће, кратак преглед околности случаја везаног за захтев;

в. У мери у којој је то могуће, детаље везане за тражене информације;

г. Даље информације које би могле бити од значаја за достављање одговора на захтев за сарадњу;

д. Сврху и разлоге захтева;

ђ. Датум до када је информација потребна.

(3) Уколико се захтев за сарадњу односи на информације које садрже податке о личности, надлежни органи Страна се обавезују да ће обезбедити ниво заштите података о личности у складу са „Конвенцијом о заштити лица у односу на аутоматску обраду личних података”.

(4) У циљу обезбеђивања благовремене и делотворне комуникације, следећи органи/јединице поступају као представници Страна:

За Министарство унутрашњих послова Републике Србије: Дирекција полиције;

За Министарство унутрашњих послова Републике Финске: Национални одбор полиције.

Члан 5.

(1) Захтев за сарадњу може бити одбијен, у целини или делимично, уколико се сматра да испуњавање захтева угрожава националну безбедност или јавни ред или друге јавне интересе, или уколико захтев није у складу са националним законодавством или међународним обавезама замољене Стране.

(2) Представници замољене Стране без одлагања обавештавају Страну молиљу о разлозима одбијања у писменом облику.

Члан 6.

Стране се могу заједно споразумети о упућивању полицијских официра за везу на њихову територију на одређени временски период.

Члан 7.

(1) Свака информација која је размењена или израђена у вези са овим споразумом користи се, шаље, чува, штити и са њом се рукује у складу са националним законима и прописима Страна.

(2) Стране предузимају све расположиве законске мере како би обезбедиле да све информације које су достављене или израђене у складу са овим споразумом буду заштићене од даљег прослеђивања осим ако друга Страна да сагласност за прослеђивање.

Члан 8.

Свака Страна покрива своје трошкове који проистичу из сарадње.

Члан 9.

(1) Није намера да овај споразум замени националне прописе или међународне обавезе којима су Стране везане. Стране ће обавестити једна другу у случају било каквог спора који проистекне из овог споразума.

(2) Сваки спор који проистекне из тумачења или примене овог споразума решава се заједничким консултацијама између Страна.

(3) Овај споразум се може изменити или допунити у било ком тренутку путем узајамне писмене сагласности Страна.

(1) Овај споразум ступа на снагу чином потписивања.

(2) Овај споразум се закључује на неодређени временски период. Свака Страна га може раскинути путем писменог обавештења. Престанак важења овог споразума ступа на снагу 90 дана од дана пријема таквог писменог обавештења. Раскид овог споразума не утиче на извршење нерешених захтева за сарадњу.

(3) Овај споразум не испуњава услове за регистрацију у складу са чланом 102. Повеље Уједињених нација.

Сачињено у Београду, дана 22. јануара 2015. године у два оригинална примерка, сваки на српском, финском и енглеском језику. У случају неслагања између текстова, текст на енглеском језику има предност.

За
Министарство унутрашњих
послова
Републике Србије

За
Министарство унутрашњих
послова
Републике Републике Финске

144

МЕМОРАНДУМ

**о сарадњи између Министарства унутрашњих послова
Републике Србије (МУП Србије) и Федералне
миграционе службе (ФМС Русије)**

Министарство унутрашњих послова Републике Србије (МУП Србије) и Федерална миграциона служба (ФМС Русије), у даљем тексту Стране,

узимајући у обзир актуелност питања регулисања миграционих процеса и сузбијања незаконите миграције,

свесне да ће јачање сарадње у области миграција бити у интересу развоја обеју страна,

изражавајући узајамну тежњу ка унапређењу билатералне сарадње у свим сегментима области миграција,

ослањајући се на стечено искуство,

међусобно су се споразумеле о неопходности унапређења билатералне сарадње у области миграција у следећим правцима:

1. Сарадња у питањима регулисања радне миграције и сузбијања незаконите миграције, укључујући размену статистичких, правних и стручно-методолошких информација од узајамног интереса;

2. Проширење и унапређење билатералне правне регулативе;

3. Размена практичног и стручног искуства у сарадњи с међународним организацијама у питањима интеграције страних држављана у друштво земље домаћина на територијама држава Страна;

4. Организација консултација експерата Страна о питањима увођења биометријских технологија у путне исправе и визе;

5. Разрада и реализација заједничких програма сарадње у области миграција;

6. Сарадња у другим питањима од узајамног интереса за Стране.

Овај меморандум не представља међународни уговор и не производи права и обавезе које се регулишу међународним правом.

Овај меморандум се примењује од дана његовог потписивања до истека шест месеци од дана када једна од Страна прими писано обавештење друге стране о њеној намери да обустави његову примену.

Потписано у Москви, 27. октобра 2015. године, у два примерка, сваки на српском и руском језику.

За Министарство унутрашњих
послова Републике Србије

Небојша Стефановић, с.р.

За Федералну
миграциону службу
(Руске Федерације)

Константин Олегович
Рамадановски, с.р.

**о сарадњи између Министарства унутрашњих дел
Републике Србија (МВД Србија) и Федералне
миграционе службе (ФМС Русија)**

Министарство унутрашњих дел Републике Србија (МВД Србија), и Федерална миграциона служба (ФМС Русија), даље именуемe Странама,

примајући во внимание актуелност проблем регулисања миграционних процеса и противодeјствија незаконитe миграције, *осознавајући*, да ће укрепење сарадње у области миграције у сфери послужити интересима развоја обеју Страна,

изражавајући међусобно стремљење развити двусторонње сарадње по свим областима у сфери миграције,

опирајући се на накопљени искуства,

достигли међусобног разумевања о неопходности развоја двусторонње сарадње у сфери миграције по следећим правцима:

1. Взаимодејствије по вопросам регулисања радне миграције и противодeјствија незаконитe миграције, укључујући размену статистичких, правних и научно-методичких информација, представљајућих међусобно интерес;

2. Расширење и совершенствованије двусторонње договорно-правне базе;

3. Обмен практичним и научним искуством по взаимодействию с међународним организацијама у вопросам интеграције иностраних грађана у приимајућем обществе на территориях государств Страна;

4. Организација консултациј експертів Страна по вопросам внедрения биометрических технологий в проездные документы и визы;

5. Разработка и реализация совместных программ сотрудничества в сфери миграције;

6. Взаимодејствије по другим вопросам, представляющим взаимный интерес для Страна.

Настоящий Меморандум не является международным договором и не создает прав и обязательств, регулируемых международным правом.

Настоящий Меморандум применяется с даты его подписания до истечения шести месяцев со дня получения одной из Страна письменного уведомления другой Страны о ее намерении прекратить его применение.

Подписано в г. Москве, 27. октября 2015. года в двух экземплярах, каждый на сербском и русском языках.

За Министарство
унутрашњих дел
Републике Србија
Небойша Стефанович, подпись

За Федералную
миграционную службу
(Российская Федерация)
Константин Олегович
Рамадановский, подпись

145

На основу члана 16. став 2. Закона о закључивању и извршавању међународних уговора („Службени гласник РС”, број 32/13), Министарство спољних послова Републике Србије

ОБЈАВЉУЈЕ

да је Протокол о заштити од поплава уз Оквирни споразум о сливу реке Саве, који је сачињен у Градишци 1. јуна 2010. године, ступио на снагу 27. новембра 2015. године.

У Београду, 27. новембра 2015. године
Министарство спољних послова Републике Србије

146

На основу члана 16. став 2. Закона о закључивању и извршавању међународних уговора („Службени гласник РС”, број 32/13),
Министарство спољних послова Републике Србије

ОБЈАВЉУЈЕ

да ће Споразум о међународном комбинованом транспорту између Владе Републике Србије и Владе Словачке Републике, који је сачињен у Братислави 1. децембра 2014. године, ступити на снагу 20. јануара 2016. године.

У Београду, 7. децембра 2015. године
Министарство спољних послова Републике Србије

147

На основу члана 16. став 2. Закона о закључивању и извршавању међународних уговора („Службени гласник РС”, број 32/13),
Министарство спољних послова Републике Србије

ОБЈАВЉУЈЕ

да ће Споразум између Владе Републике Србије и Владе Чешке Републике о развојној сарадњи, који је сачињен у Београду 24. јула 2013. године, ступити на снагу 18. децембра 2015. године.

У Београду, 7. децембра 2015. године
Министарство спољних послова Републике Србије